

Ενας απλός φίλος θεωρεί ότι τελειώνει μια φιλία με μια διαφωνία, ένα τσακωμό. Ενας πραγματικός φίλος σε παίρνει τηλέφωνο μετά τον κανγά.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

Αυτή η πολιτειακή κυβέρνηση στη ΝΝΟ, κάθε μέρα που περνά σκάβει πιο βαθιά τον τάφο της είτε με μια σειρά σκανδάλων, είτε με τα οικονομικά βάρη που φορτώνει στους πολίτες. Υστερα από 16 χρόνια στην εξουσία οι Εργατικοί στη ΝΝΟ δεν είναι απλώς κουρασμένοι, αλλά και αλαζονικοί με την περιφρόνηση που αντιμετωπίζουν την εκλογική τους βάση. Πριν μερικές ημέρες αποφάσισαν να πάρουν ένα μέρος της αύξησης στις συντάξεις που έδωσε η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, από αυτούς που ζουν σε σπίτια του Housing Commission, δηλαδή το ψωμί από το στόμα αυτών που μετρούν τα σεντ τους για να επιβιώσουν από εβδομάδα σε εβδομάδα.

Αλλά πιο εκτεταμένο είναι το πρόβλημα με τις αυξήσεις στο κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος και περισσότερο από 138.000 καταναλωτές στη ΝΝΟ δεν μπορούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς του. Όμως, δεν είναι μόνο οι συνταξιούχοι και μικροεισοδηματίες που έχουν πληγεί από την αύξηση στο κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος, αλλά και οι μικροεπιχειρηματίες, που βλέπουν τις εισπράξεις τους να μειώνονται επειδή οι καταναλωτές από κάπου πρέπει να κόψουν τις δαπάνες τους για να πληρώσουν το λογαριασμό. Πριν μερικές ημέρες γράψαμε για την περίπτωση ομογενούς καταστηματούχου που αναγκάζεται να σταματά την λειτουργία του εμπορικού ψυγείου στη διάρκεια της ημέρας.

Η αύξηση στο κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος και ο αριθμός των ανθρώπων που αδυνατούν να

το πληρώσουν αποδεικνύει ότι η "ισχύς" της εθνικής οικονομίας και η ευημερία δεν έχουν κατασταλάξει στον πάτο της κοινωνικής κλίμακας και για πολλούς είναι κάτι που πέρασε από δίπλα τους, αλλά δεν

Ειδικά όταν οι κυβερνήσεις χαρίζουν δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια σε κροίσους που δεν τα έχουν ανάγκη και σε επιχειρήσεις όπως τις τράπεζες, που κυριολεκτικά τα παίρνουν από τις τσέπες μας

Ο λογαριασμός του "ηλεκτρικού"

τους άγγιξε.

Αυτοί που βλέπουν τους... πλούσιους Έλληνες να διαμαρτύρονται χωρίς λόγο για τα σκληρά μέτρα της ελληνικής κυβέρνησης, ασφαλώς βλέπουν μόνο... πλούσιους και στην Αυστραλία, αν και είναι άδικο να κάνουμε συγκρίσεις ανάμεσα στις δύο πατρίδες μας. Όμως, η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πολλοί φτωχοί στην πλούσια Αυστραλία και δεν έχει σημασία ο λόγος της φτώχειας τους. Εστω αν ευθύνονται για την οικονομική κατάστασή τους, τίποτε δεν δικαιολογεί την αδυναμία ενός φτωχού πολίτη στην Αυστραλία να πληρώσει το λογαριασμό του ηλεκτρικού ρεύματος, ή ν' αγοράσει το γάλα των παιδιών του.

για να κάνουν τεράστια κέρδη και να χρυσοπληρώνουν τους διευθυντές τους με δεκάδες εκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο.

Το κρατικό εισόδημα ενός έθνους είναι όπως μια πίττα και όσο πιο μεγάλο είναι το κομμάτι που θα φάνε οι κροίσοι, τόσο μικρότερο είναι αυτό που περισσεύει για τους υπόλοιπους.

Δεν μιλώ για ισότητα, ίση πρόσβαση και άλλες τέτοιες... σοσιαλιστικές αηδίες, ούτε για τα... κομμουνιστικά διδάγματα του τρυφερού Ιησού να μοιραζόμεθα τους χιτώνες μας με κάποιον αχάριετο μακάκα που δεν μπόρεσε να συγκεντρώσει ούτε μερικά εκατομμύρια δολάρια στον τραπεζικό λογαριασμό του. Ούτε λέω σαν σύγχρονοι

Ρόμπιν Χουντ να τα πάρουμε από τους πλούσιους για να τα δώσουμε στους φτωχούς που θα τα σπαταλήσουν στις πόκα μασίνς, την μπίρα, τα ναρκωτικά και τις πεταλούδες της νύχτας.

Μιλώ για κοινωνική δικαιοσύνη. Να μην πληρώνουν οι ιδιοκτήτες των μεταλλευτικών εταιρειών και οι τραπεζίτες μικρότερο φόρο (30%) από τον εργαζόμενο (47%) ή τον συνταξιούχο (50%) που εργάζεται για να συμπληρώσει την σύνταξη πείνας.

Βέβαια, οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι δεν έχουν στη διάθεσή τους \$150 εκατομμύρια για να εξαγοράσουν συνειδήσεις ή και να καταστρέψουν την δημοτικότητα ενός ικανότατου πρωθυπουργού για να τον εκπαρθύρουν επειδή έπληξε τα συμφέροντά τους.

Και για τού λόγου μου το αληθές αναφέρω ότι ο γενικός διευθυντής της BHP Billiton, Μάριους Κλόπερς, πήρε αύξηση 9% στο μισθό του που έφτασε τα \$11,86 εκατομμύρια το χρόνο φέτος. Γιατί; Επειδή μια από τις επιτυχίες του ήταν η εκστρατεία εναντίον της ομοσπονδιακής κυβέρνησης για να μειώσει τον φόρο στα υπερκέρδη των μεταλλευτικών εταιρειών από 40% στο 22%. Ο κ. Κλόπερς πληρώνεται σχεδόν ένα εκατομμύριο δολάρια το μήνα και δεν είναι καν ο πιο καλοπληρωμένος γενικός διευθυντής της Αυστραλίας, υπάρχουν άλλοι που εισπράτουν περισσότερα.

Όταν στην τυχερή αυτή χώρα υπάρχουν παιδάκια που προσπαθούν να κοιμηθούν νηστικά μέσα σε αυτοκίνητα...

* Θέατρο

Να υπενθυμίσουμε τις παραστάσεις του θεατρικού έργου "Μπαράκι 2010" του Βασίλη Κόκκαρη σε σκηνοθεσία του Τόνι Νικολακόπουλου στο οίκημα της Κυπριακής Κοινότητας από το συγκρότημα Take Away Theatre. Συμμετέχουν οι ηθοποιοί Κρις Αργυρούσης, Veronica Clavijo, Γιώργος Σαμαρτζής, Melinda Nassif, Σοφία Κιντομηνά, Αλέκος Κλαδάς, Τασούλα Καλλένου και Δήμητρα Τζοδούρη.

Οι κριτικές ήταν όλες πολύ καλές και δεν πρέπει να το χάσετε. Σε άλλη σελίδα θα διαβάσετε συνεντεύξεις των συνετελεστών της παράστασης στον Παναγιώτη Νικολάου.

Οι παραστάσεις θα συνεχιστούν μέχρι την Κυριακή 10 Οκτωβρίου κάθε Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο στις 8 το βράδι και τις Κυριακές στις 7 μ.μ.

* Τοκογλυφία

Το ξέρατε ότι η τοκογλυφία είναι νόμιμη στην Αυστραλία; Αμ πώς θα εμπόδιζαν τον κάθε αγύρτη να εκμεταλλεύεται αυτούς που δεν μπορούν να δανειστούν εκατό δολάρια από την τράπεζα;

Σύμφωνα με έρευνα του Consumer Action Law Centre, οι δανειστές που λειτουργούν έξω από το τραπεζικό σύστημα χρεώνουν επιτόκια από 300% έως και 1000% τον χρόνο. Σε άλλες χώρες οι τύποι θα φυλακίζονταν για τοκογλυφία, ενώ στην Αυστραλία είναι νόμιμοι επιχειρηματίες!

Το Consumer Action Law Centre ζήτησε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να νομοθετήσει εναντίον της τοκογλυφίας, μειώνοντας το ανώτατο νόμιμο επιτόκιο στο... 48% τον χρόνο!

* Καλό!

Ένας τύπος πηγαίνει στον Άγιο Πέτρο και τον ρωτάει:

- Με συγχωρείτε, Άγιε Πέτρο, αλλά δεν θυμά-

Να κάνουν αλλαγές ή ν' αλλάξουν το όνομα

Ο πρώην πρόεδρος της Βικτώρια, Στιβ Μπρακς, κλήθηκε να ηγηθεί μιας έρευνας για την κρίση μέσα στο Εργατικό Κόμμα, κάτι που αυτή η στήλη ζήτησε μετά την αποτυχημένη προεκλογική εκστρατεία του Κόμματος στις πρόσφατες εκλογές.

Το κόμμα αυτό, που υποτίθεται ιδρύθηκε πριν εκατό σχεδόν χρόνια για να προστατεύει τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες, έχουν καταλάβει πειρατικά κάποιιοι τύποι και το έκαναν σαν τα μούτρα τους. Γι' αυτό οι ψηφοφόροι το μαύρισαν στις κάλπες και σώθηκε μόνο από την μεγαλοψυχία των Πρασίνων και των ανεξαρτήτων βουλευτών.

Αν η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, ελπίζει να κερδίσει τις επόμενες εκλογές σαν κακό αντίγραφο του Λίμπεραλ Πάρτι, είναι βαθιά νυχτωμένη. Αν δεν παραμερίσει τους "φίλους" ευκαιρίας που την περιτριγυρίζουν για να συνεχίσουν να υπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα και να επαναφέρουν το κόμμα στις ρίζες του, οι μέρες της στην πρωθυπουργική καρέκλα είναι μετρημένες.

Το Εργατικό Κόμμα πρέπει ν' αλλάξει την πορεία που χάραξαν οι απρόσωποι ηγέτες του, ή να αλλάξει όνομα. Ηδη στον πολιτικό χώρο που εγκατέλειψε, μπήκαν δυναμικά οι Πράσινοι που ήταν και οι πραγματικοί νικητές των τελευταίων εκλογών, έστω με πενιχρές προοπτικές να γίνουν κόμμα εξουσίας.

Η Αυστραλία, ο λαός της Αυστραλίας, έχει ανάγκη ένα κόμμα διαφορετικό από τον Συνασπισμό, που θα εφαρμόσει ριζοσπαστικές πολιτικές για μια δίκαιη ανακατανομή του εθνικού πλούτου, ένα κόμμα με όραμα για το μέλλον, ένα κόμμα που θα σκύψει με αγάπη πάνω από αυτούς που έπεσαν από το δίχτυ της κοινωνικής ασφάλειας. Ένα κόμμα που δεν θα ζει στη σκιά των ΗΠΑ, που θα φτιάξει σύγχρονα νοσοκομεία και σχολεία, σιδηροδρομικές γραμμές και λιμάνια, πανεπιστήμια όπου θα μπορούν να σπουδάζουν δωρεάν τα παιδιά των χαμηλόμισθων για να καλυφθούν οι ανάγκες για γιατρούς, εκπαιδευτικούς και άλλους επιστήμονες. Ένα κόμμα που δεν θα φορολογεί τους μικροεπιχειρηματίες, τους εργαζόμενους και συνταξιούχους περισσότερο από τους ζάπλουτους μεγαλοβιομήχανους.

Αν οι πολίτες έχουν να διαλέξουν στις εκλογές ανάμεσα στον συντηρητικό Συνασπισμό και ένα κακό αντίγραφο του, γιατί να μην ψηφίσουν το αυθεντικό προϊόν;

Όπως έχουν τα πράγματα σήμερα, ο Τόνι Αμποτ, θα είναι αυτός που αργά ή γρήγορα θα ανταμειφθεί για την προσηλωσή του σ' αυτά που πιστεύει και αυτοί που πρόδωσαν τις αρχές του Εργατικού Κόμματος θα πάνε στο περιθώριο.

μαι καθόλου πως βρέθηκα εδώ. Τι έγινε; Πώς πέθανα; Το τελευταίο πράγμα που θυμάμαι είναι έχω πάει βόλτα με την γυναίκα μου με το αυτοκίνητο.

- Ακριβώς, λέει ο Άγιος-Πέτρος. Και μετά η γυναίκα σου είπε: "Αν με αφήσεις να οδηγήσω, θα είσαι ένας άγγελος!"

Ακόμη ένα:

Δύο φίλοι τεστάρουν το καινούργιο αυτοκίνητο του ενός:

- Πάμε με 50!

- Πάμε με 100!

- Πάμε με 200!

- ΣΤΟΠ! Φτάσατε!...λέει ο Άγιος Πέτρος.